

van Christus alle ander lijden, alle pijn die door de kracht van zijn Passie in eeuwige vreugde zal verkeren, overtreft.

Ik heb begrepen dat God wenst dat wij bij het contempleren van zijn heilige Passie deze op drie manieren beschouwen. De eerste bestaat erin dat we oog hebben voor de harde pijn die Hij geleden heeft, en dit met berouw en medeleven. Dat was het wat onze Heer me toen toonde. En Hij gaf me de kracht en de genade om het te zien.

NEGENDE VISIOEN

Eenentwintigste hoofdstuk

En ik keek gespannen uit naar het ogenblik waarop Christus de geest zou geven, in de verwachting zijn lichaam elk moment levenloos te zien achterblijven. Maar dit is niet wat ik zag. Juist toen het er alle schijn van had dat het leven het niet langer zou uithouden, en dat de beelden van zijn einde nabij waren, zag ik Hem plots, op datzelfde kruis voor mij, in een aanschijn van gelukzaligheid veranderen.

Deze omvorming van zijn gelaat in grote heerlijkheid bracht ook in mij een ommekeer teweeg, zodat ik zo blij en vrolijk werd als maar kon. Daarop maakte onze Heer mij er opgewekt op attent: 'Waar is er nu het minste puntje van jouw pijn of jouw angst gebleven? Ik was dolblij. Ik begreep: nu zijn wij – en dat is de bedoeling van onze Heer – samen met Hem op het kruis. Met Hem ook zijn wij, in onze eigen pijn en passie, stervende. En Hij wil dat wij het, met zijn hulp en zijn genade, daar, op datzelfde kruis, in vrije overgave gaarne uithouden tot op het ultieme punt. Plots zal Hij voor ons van aanschijn veranderen, en wij zullen in de hemel zijn. Het zal een overstappen zijn van de ene toestand in de andere: één

Dat bedoelde Hij toen Hij me liet zien: 'Waar is nu het minste puntje van jouw pijn of jouw verdriet gebleven?' En wij zullen vervuld zijn van geluk.

Hier zag ik het goed: toonde Hij ons dit verheerlijkt gelaat nu, dan was er geen pijn, hier noch elders, die ons zou kunnen deren. Integendeel! Alles zou voor ons bron zijn van vreugde en van geluk. Maar Hij toont ons zijn gelaat van de Passie, van het dragen van zijn kruis in dit leven. Daarom gaan wij samen met Hem gebukt onder zwoegen en last, zoals onze natuur het vereist. Wat Hem ertoe beweegt om zo te lijden is zijn verlangen om ons, in zijn goedheid, tot mede-erfgenamen van zijn vreugde te maken. In ruil voor het beetje pijn dat wij hier verdragen, zullen wij een verheven en eeuwige kennis in God verwerven, die we zonder nooit hadden kunnen verkrijgen. En hoe heviger de pijn is die wij samen met Hem op het kruis doorstaan hebben, hoe groter ook de eer zal zijn die wij met Hem in zijn koninkrijk in ontvangst zullen mogen nemen.

Tweëntwintigste hoofdstuk

Toen vroeg onze goede Heer: 'Ben je tevreden dat Ik voor jou geleden heb?' Ik antwoordde: 'O ja, goede Heer, ik kan U slechts danken en prijzen!' Daarop zei Jezus, onze goede Heer: 'Als jij tevreden bent, ben Ik het ook. Dat Ik eens en voor altijd voor jou mijn Passie doorstaan heb, dat is voor Mij een vreugde, een zaligheid en een onbegrensd genot. En als Ik nog meer kon lijden, dan zou Ik het doen.'

In dit aanvoelen werd mijn begrijpend vermogen meegevoerd naar boven, tot in de hemel. Daar zag ik drie hemels. Verwonderd dacht ik: 'Drie hemels, die alle drie uitgaan van de gezegende mensheid van Christus! Het geluk is in de ene hemel niet groter of overvloediger dan in de andere. Wat dat betreft, zijn ze allemaal gelijk.'